

ningerne ved Landstingsvalgene. (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 615).

Myrup: Jeg skal foreløbigt indskrænke mig til de saa Bemærkninger, som jeg tillod mig ved Sagens indledende Behandling, og afvente de Udtalelser, som muligens maatte fremkomme, navnlig fra den ærede Indenrigsminister.

Indenrigsministeren: Den foreliggende Sag er ikke af nogen særdeles Interesse for Indenrigsministeriet; der er jo kun Spørgsmaal om, hvem der skal bære de omhandlede Udgifter, nemlig enten den Valgcommune, som sender Valgmændene, eller Landstingskredsen. Der er vel noget Billigt i Forslaget; men, hvorvidt man for denne Sags Skyld, der ikke er af stor Vigtighed, skal gjøre nogen Forandring i Valgloven, vil jeg henstille til det ærede Lighs Dverveelse.

Ingerslev: Jeg vil dog tillade mig at bemærke, at Betydningen af denne Lov maa skee ikke er saa ganske ringe. Jeg troer, at der er meget god Grund til at træffe en Forandring i den Maade, hvorpaa Udgifterne ved Landstingsvalgene hidtil ere blevne udrædede, thi det er jo ganske tilfældigt, om en Commune ligger nær ved det Sted, hvor Valget foregaaer, eller om den ligger fjernere derfra. Landstingskredsene ere af et saa stort Omfang, at det kan medføre en Udgift for en Commune af 30—40 Rd. hver Gang Landstingsvalgene foretages, medens en anden Valgkreds er aldeles fri for lignende Udgifter. Det forekommer mig, at Udgifterne bør lignedes paa samme Maade, som Udgifterne ved Valgbestyrrelse og de øvrige Udgifter, Valgene vedkommende, som lignedes paa Landstingskredsene. Det forekommer mig, at Reiseomkostningerne for Valgmændene ogsaa burde lignedes saaledes, naar ikke vedkommende Commune, jo længere det forsinktes, skal komme til at nære større Uvillie mod de Bestemmelser, som paaføre dem saa ulige Udgifter, der vel i og for sig ikke ere store, men dog hvile utilbørligt haardt, fordi de falde paa enkelte Communer og just paa de Communer, hvis Valgmænd have meest Uleilighed, medens andre Communer aldeles ingen Udgifter have paa

Grund af deres gunstige Beliggenhed, og Ulig-
hed i Byrder er Noget, som man i Reglen ikke holder overmaade meget af.

Ottesen: Jeg kan ikke nægte, at jeg er ogsaa i det Tilfælde, at jeg ønsker dette Forslags Fremme, skjøndt jeg, da denne Sag engang før var for, har været derimod, men, da det har viist sig, at der ikke behøves at være saa længe imellem Landstingsvalgene, som jeg dengang troede, saa kan det være ret gavnligt, om Noget blev gjort i den Retning. Hvergang et Landstingsvalg foretages, koster det den By, jeg er fra, næsten 57 Rd. Derved, at et Medlem af Valgbestyrrelsen ogsaa skal have den Uleilighed at reise ned til Valgstedet, blive ogsaa Udgifterne ikke ubetydeligt forøgede. Jeg meente, dengang her forrige Gang var Tale om en saadan Forandring, at det ikke var værd at tage saadanne Emaating i Betragtning, naar der var Tale om Grundloven og Valgloven, men, naar man er bestemt paa at tage denne Bestemmelse under Dverveelse, mener jeg, det er godt, om man kunde see at faae Byrderne lignede noget mere, end de nu ere.

Ingerslev: Omkostningerne for Valgbestyrrelsernes Medlemmer ved deres Reiser til de foreløbige Møder, de have at foretage for at ordne Valglisterne, skulle efter en ministeriel Resolution, hvis Datum jeg i Diebliffet ikke erindrer, udredes af Landstingskredsen. Denne Resolution er foranlediget ved en Indstilling fra 9de Landstingskreds, af hvis Valgbestyrrelse jeg havde den Ære at være Medlem. Derfor er Sagen mig bekendt, og, da der dog skal foretages Ligning paa Landstingskredsene af den Slags Udgifter, forekommer det mig hensigtsmæssigt, at samtlige ved Valgene til Landstinget forarsagede Udgifter lignedes paa engang og efter samme Regel.

Balle: I det Amt, hvori min Valgkreds ligger, har der netop i det sidste Aars Tid fra Beboernes Side været yttret Duffer i samme Retning, som Lovforslaget tilfigter. Jeg nævner blot denne Omstændighed, for at vise, at der ofte fra Beboernes Side føles det Ubillige i den nu bestaaende Maade at fordele Udgifterne paa.